

ВІСТІ

Суспільно-політична газета Полтавського району

ВІДЛУННЯ

ХРОНИКА ПОДІЇ ФАКТИ

Весна прийшла

Як би там не було, а весна вступила в свої права. Уже в наші дні райони і на сході — скарбів пшани в агричні агрегати, складові поляють у тому, що строка сівби закінчується, і може стати так, що водночас потрібно буде сажати овочі і сіяти ранні та технічні культури. На цьому етапі на аграрній параді пред-

ставник Президента України в районі В. Г. Вонк. Потрібно мобілізувати всі зусилля, щоб провести весняні польові роботи в комплексі і якісно. Одночасно з цим не треба забувати і про наведення порядку в населених пунктах і на шляхах. Представник Президента повідомив, що в цьому зв'язку ним прийнято розпорядження про проведення в районі міських по наведенню чистоти і озеленення населених пунктів.

Знову талони

До редакції звернулися пенсіонери, ветерани війни та праці, інваліди, учасники ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. Розпочалися польові роботи, а для них виділено літаки під горою. Як буде із забезпеченням паливом у повітряній Голуби районної Раді, керівник війни і праці П. Т. Лисаченко повідомив, що як і у березні, для власників авіотранспорту цієї категорії виділено літні бензини. Талони на його отримання можна одержати в Раді, починаючи з 7 квітня. На місяць воїновому надається один талон.

Що з воза впало...

Саме таку фразу чули керівники сільськогосподарських підприємств на великій параді від голови виконавчого підприємства імені Леніна О. В. Масляка, коли мова заходила про долю цих 400 тонн пшани, яку в минулому році всі вони, за погодженням з голо-

верданні в це господарство для здійснення бартерних операцій. Планувалося, що колгоспи від цього матимуть певний господарський вигоду.

Насправді ж Олександр Васильович розширився цим фондом на свій розсуд, хоч і пообіцяв з наступного врожаю всім повернути борг. Та судили з усіма, а якщо він це мав, все було так, як було висловлено у першій фразі: «Що з воза впало» — це пропало.

Буде газ, але дорогий

Відомо, що з початком весни зростають витрати приданого газу в сільській місцевості. Тих трьох білонів, що їх сьогодні видають по талонах, явно не вистачає. Чи є якісь перспективи на поліпшення обслуговування населення? З цим запитанням ми звернулися до представника «Полтавгазу» К. І. Воробей. На це він відповів, що парадокс лишається той же. Однак для тих, кому трьох білонів не вистачить, є можливість придати газ додатково. Але вже по ціні, яка в десять разів перевищує ліміт.

...3 новим комісаром

Розширились повноваження комісії до військ Укроборони армії. В районі

розпочинає діяти приватна комісія. Про це було повідомлено на останній аграрній параді. Одначасно з цим представлено і нового виконавчого комісара району. Назавом Міністра оборони України К. П. Морозова ним затверджено підполковника Віталія Михайловича Зверського.

Зраділи

Щі місту без села, щі селу без міста не обійтись — це усім зрозуміло. Отже, є необхідність будувати добрі, племінерод взаємовищні стосунки. От і будують. Яка ситуація з паливом — відомо. А тому місто на допомогу селу виділило його біл талон. Оскільки господарства в цьому відношенні завжди були, так би мовити, монополістами, то виконком сільських Рад доводилося постійно перебувати в ролі жebraя. Тепер уперше завдяки місту вони матимуть свій бензин. Важливо, щоб він був використаний з толком.

Урожай-93

Сіятимуть комбайнери

МОЖНА СКАЗАТИ й так: якщо посієш, то й пожнеш. Саме так міркують комбайнери колективного сільгоспідприємства «Дружба» Іван Андрійович Ульяченко, Віктор Володимирович Геродчанін та Іван Олександрович Джуґан. А тому під час посівної вони будуть працювати не за штурвалом, а на підйомних сіялках.

Понад 700 гектарів посівних площ чекають хліборобів, тут будуть зароблені в грунт ранні зернові. Осінніх доведеться пересадити близько 500 гектарів із 7000 пшениць. Так що роботи вистачить усім.

— І машини й люди вже готові вийти в поле, — розповідає головний агроном господарства Олександр Федорович Мельник. — Трактористи Іван Іванович Білоцерківцев, Анатолій Федорович Матюшко, Петро Миколайович Моравик готують ґрунт. Трактористи Петро Миколайович Чельців, Іван Петрович Сухомлин будуть готувати сіяльця агрегати.

Підготували до посіву свою техніку і буржувоводи Олександр Петрович Биклицький, Анатолій Деврилович Мельник і Віктор Миколайович Колесник. Вони мають авіаційні пультів на площі 280 гектарів.

Посівну хлібороби господарства планують закінчити за 10 робочих днів. Звичайно, все залежатиме від прилих погоди і хліборобського вміння.

Та його задоволься, механізаторам не поспішатиме. А ось з гербіцидами і паливом сутужно. Хоч і виділено господарству гостродіючих гербіцидів «харнес» і «спент» для посіву кукурудзи відповівано 300 і 800 літрів, так вони такі, що справді кашається. Було «золото». Понад 2 мільйони карбованців треба заплатити за «спент». Та що дієш, без нього добра не вийде урожай розраховувати нічого. Сутужно і з паливом. Недостатньо виділено солідарно. Так що проблем багато, але сіяти треба і сіяти хлібороби будуть. А вже без хліба вижити у нас важко, якщо можливо, загалі. Отже виростити його маємо за будь-яких обставин.

Аркадій СЛАВУЦЬКИЙ

Рушили

Після недавніх опадів краще став виглядати ґрунт, особливо на сунісках. І тут агротехнічна служба планує, аби не пропустити дорожочинний час. Минулого четверга, наприклад, головний агроном колективного сільгоспідприємства «Іскра» В. М. Мурай для розпорядження Анатолію Олександровичу Білозерову трактором Т-150К з набором знарядь розпочати закриття вологості на площі під раннім яри.

До підготовки ґрунту під засів приступили на сунісках і для агрегати в колективному сільгоспідприємстві імені Карла Маркса. А на бататоріюках господарства НВО «Еліта» спеціалізований загін на чолі з агроном-хлібком В. В. Паутом розпочав відхилення рослин.

Вибіркові роботи на полях розпочинають також інші господарства району.

Микола БІЛЕЦЬ

Портрет сучасника

Анатолій Юхимович Тищенко — агроном-овочівник колективного, то сільськогосподарського підприємства імені Шевченка. Він, набув, виїждивши у господарстві австрійське веслу.

Тепліш, де зелені росади ранньої картоплі, помідорів, перцю, — зараз дуже відновдальне поле для агронома.

— Було хороша росада, — говорить Анатолій Юхимович, — можна розраховувати й на наступний урожай овочів.

Кожі робота в радість, є місце і пісні, і танці. Анатолій Юхимович — активний організатор і учасник художньої самодіяльності.

На знімку: А. Ю. Тищенко.

Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

З редакційної пошти

Академіків побільшало

НА ЗАСІДАННІ Академії аграрних наук України обрано академіком директора науково-дослідного інституту сівництва Валентина Павловича Рибалка, а науковця працівника цього інституту Віктора Федоровича Коваленка — членом-кореспондентом академії.

Колети по роботі, а також редакції районної газети «Вісті» та радіомовлення щиро вітають науковця, наших давніх авторів, з високою оцінкою їхньої трудової діяльності.

Пам'ятний вечір

НА ТЕРИТОРІЇ Тахтаульської сім'яди прокинувся зараз близько 30 жінок, які втрутили під час

війни своїх судинників. Тепер їх називають вдовами. Складно жити вони прокили гірноті снуштували в усі роки, своїм своїм віддалч задля Вітчизни.

Добру ініціативу виявив сільвиконком, вирішивши влаштувати віді та учасниця війни проти фашистської Німеччини. Минулої неділі у сільській кафе запрошеної зібралися за столиками, пригощалися чаєм і тістечками. А в цей час ведуча вечора, голова сільвиконкому Лідія Михайлівна Рибалка по чергово представляла віді, до яких із них учасниця художньої самодіяльності місцевого Будинку культури дарували українські пісні. Тут слід віддати належне зухомнім керівникам Лідії Яремченко та Сергію Калійченку.

Було цікаво і зворушливо. Представителі війни сердечно дякували його організаторам.

М. Б.

● Вони нас обслуговують

Добру справу зробили працівники Комітатського хлібозаводу, коли відкрили на базі свого об'єкту і сировини хлібопекарню в селищі Степне. Тепер його жителі мають змогу куштувати щодня свіжий хліб. Його випікають тут пекарі Юлія Лисенко, Світлана Артеменко, Тамара Вакуленко, Людмила Омеліненко.

Можливості хлібопекарні зараз обмежені — всього тижню хліба випікають. Бо ще не всі процеси механізовані, немає хлібоподільної машини. Та віриться, що добру справу комітатські майстри доведуть до логічного кінця, скоро тут з'являться все необхідне.

На знімку: пекар Юлія Лисенко.

Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

● Точка зору

Сваркою справу не заладиш

ОВОЧІВНИКИ Полтавського району докладають багато зусиль, щоб жителі Полтави були з овочами. На сьогодні в хорошому стані і достатній кількості вироблена розсада ранньої картоплі, в залюбовному стані посіви помідорів, перцю і баклажанів.

Спеціалісти постійно працюють над впровадженням нових сортів овочів, розширенням їх асортименту, підвищенням якості продукції. Зокрема, вже три роки виробляють нові сорти гібридів з Молдавського науково-дослідного інституту овочівництва. Запроваджено новий сорт помідорів «Юліана». Він раїше на два тижні дає урожай, ніж районний. Нові сорти «персик», «носія», «спотія», «кубок Молдова», «перці: «богатыр», «золотий північний», «рубінчик» і інші. Всі вони високорозрадані, високої якості, транспортабельні.

Хороші зв'язки у нас з Українським інститутом овочівництва. З ініціативи спеціалістів управління сім'яного господарства проведено навчання в галузях агрономії, овочівництва і механізаторами, які будуть працювати на овочах в участю спеціалістів цього інституту.

Впроваджено нові сорти огірків, цибулі, баклажанів. Робиться все, але в останні роки кількість продукції різко зменшилася.

Ще в 1990 році Полтавський район при плані продажу державі 17000 тонн продав 20 тисяч. Це тоді, коли у нас була налагоджена ділова шефська допомога. Але в останні роки вона відсутня. В минулому році працював координаційний штаб при міськвиконкомі по виробуванню овочів. Були укладені угоди. Деякі разів сходили керівники організацій, відвідали на полях. Але завжди заціпеніли. Овочі були

недоглянуті, забур'янені, краще не проводився їх збір. А від цього програв і місто, і село.

Керівники підприємств не несуть ніякої юридичної відповідальності за впровадження і збір. Тож і виходить, що потрібні овочі тільки працівникам села.

Тому і на цей рік зменшено ціна під овочі, бо немає відповідності, що шефи з Полтави нас не підведуть.

Нещодавно відбулися чергові засідання координаційного штабу. Почалося воно з суперечки між керівниками міста і села. Ініціатором її виступив голова міськради А. Т. Курбова. Ніхто не захотів дискусійно до вступити працівників села, які ж причини ведуть до зменшення виробництва овочів.

Якщо проаналізувати минулий рік по налаженню шефської допомоги, то видно, що тих людей, які замовляли господарства кожного дня на доставку і збір овочів, не було і третина. Галузь організації не будуть нести юридичної відповідальності за виконання угоди, то сільські працівники зменшать посіви і посіви овочів, так як не можуть бути обдуреними чергової раз.

Якщо не буде економічно обгрунтованого договору між шефськими організаціями і господарствами, щоб вигідно було і селу, і місту, — овочі не добавляться. Потрібно координаційному штабу знаходити шляхи, які дійсно привели б збільшенню овочів, а не влаштувати суперечки, які відбуваються на штабі. Овочівники ж докладають усіх зусиль, щоб продукції було в достатній кількості на столі у трудівників Полтави.

Виктор КАЛЮЖНИЙ,
агроном-овочівник управління сім'яного господарства та продовольства.

● Позиція СПУ

Шановні співвітчизники!

ЗВЕРТАЄМОСЬ до вашого розуму. Давайте обличимо визначити, хто більше любить Україну, демократи чи комуністи, бо і для них і для інших вона — Батьківщина. Краще гуртом візьмемося до праці і наведення порядку, а свій гнів спрямуємо проти спекулянтів, для яких зрагали не існує такого поняття, як Батьківщина. В них є один бог — гроші, а Батьківщина — місце, де є смачна їжа. І вони, користуючись тим, що ми змикаємо, хто з нас правдивіший, розпродують наші багатства, а скоро продадуть і нас з вами.

Панове демократи! Годі звинувачувати у всіх бідах комуністів, створювати антикомуністичні фронти і пакети людей комуністичними заколотами. Це, врешті-решт, безглуздо. Комуністична партія розгромлена. Всі справи комуністи, а це в основному робітники і селяни, поставлені поза законом, і ті з них, що ще не стали безробітними, працюють, як і завжди, на благо України. Викрощують хліб, годують худобу, добувають кувалди, плавають метал. А ті, хто в недалекому минулому були членами правлячої комуністичної партії, а зараз найбільше кричать про загрозу комуністичного заколоту, ніколи не були комуністами і не будуть. Вони угодою, зрадники. Вони співпрацюватимуть з будь-якою владою, з будь-яким режимом за мідний гріш. Це — ковбасні ідопоклонники. Коли ззамоладу вони кинули на життєвий терези совість і ковбасу, і ковбаса переважила. З того часу вона й залишається їхнім ідеалом. Це потрібно зрозуміти і не плутати комуністичну ідею Добра і Справедливості, вистраждану людством на протязі тисячоліть, з тією поганню, яка примазувалась до ідеї з єдиною метою — дорватися до корита. Так само вони учинять і з ідеєю самостійності, запровадивши Україну тому, хто більше заплатить. Бажано в неадекватній залоті. Їм буде суд. Їм, конкретним особам, а не комуністичній партії, більшість якої склали чесні трударі, що ніякого аніску з членство в партії не мали, і зараз безкорисливо працюють для добра свого народу.

Давайте припинимо паляння нашої історії, яка йде під вселенський плач по незвичайно убивчих. Так, нічого не треба забувати, ні голоду 32—33 рр., ні репресій, але ж, відправляючи паніхиду і встановлюючи хрести, слід пам'ятати й про те, що Україна мала високорозвинену промисловість і передову науку, достатню хліба й до хліба, безшоштовну освіту і медицину, і створили все це діти й батьки наші, які зараз поставлені на гринь вивчення, покинуті напризволяще. 90 процентів населення України перетворюється на старців, а купка покладливих аморальних людік жоріє, грабуючи народ і розтринькуючи багатства, створені його потом і мозолястими руками.

Недобросовісні політики тягнуть нас у світовий ринок, але там для нас немає місця як для рівноправних партнерів. Ми будемо сировинним придатком цивілізованого світу. А якщо він, ми бачимо, переглядаючи закордонні «інострінки», що заповнили наші вранки, «Людина людини воєні» — ось правдо, на якому ґрунтуються і мораль, і право капіталістичного світу.

їїї культура. Головне ж — практично вже підготувалися до її сімби та обробки міждри. Планом передбачено висівати качанисту на 400 гектарах на зерно і 200 — силосної.

Щоб мати добаван прожаю, придбали перспективні сорти «безіо», «дніпропетровська-284» та «дніпропетровська-310». Перед сібною старанню вирівняємо плани і запровадимо їх тербицями. Зробимо 2—3 обробки міждри, внесемо мінеральну поживу. Все це дороге коштіватиме, зате наші старання будуть оплачені сторицею.

Сіяти та доглядати кукурузу доручаємо механізаторам широким профілю М. Кущу, В. Бідиному, І. Масоку, В. Вітчаку, І. Резнику та О. Галону. Сводіваємося на їхню сумлінність.

М. Б. БІЛОЗІР (агрооб'єднання «Промінь»):

— За останні роки ми переконалися,

Не підходять нам цей закон. Споконвіку ми звикли робити все гуртом, вирішувати все Радою. Давайте й зараз візьмемо під всеосяганий контроль і охорону всі наші багатства. Зулинимо їх розбазарювання. Обличимо безплідні, але дуже небезпечні чарні і почнемо наводити лад у власному домі. Сьогодніні страйки, пікети, мітинги з робочий час — заведо велико розніш. Починається весна сімби. Чи ж треба пояснювати, що це зара заваданя № 1. Тому «Геть!» мітингозним герлодером, бо вони вже показали, на що здатні. «Ганьбан!» нечесним політикам, які підштовхують люде до мітингу і страйків. Нам зараз вкрай потрібні дисципліна, чіткий облік і суворий контроль за виробництвом і розподілом товарів. Досить безсилля повідомлень про те, на кілька мільярдів доларів ввезено наших товарів за кордон і кілька цих мільярдів залишилось «за бугром». Це злочин — заради купки злочинців-мільйонерів перетворювати в старці мільйони трударів. Якщо наші правоохоронні органи не в змозі справитись з мафією, то ми, трудящі, повинні їм допомогти.

«Владу Радом!» — настійна вимога часу. Знову ж таки, це неше правдива форма влади, навіть гетьмани були обмежені в свої діях Радою, а сьогоднішні «демократи» звливають ліквідувати Радянську владу. Це, м'яко кажучи, дурниця, бо неше майбутнє, майбутнє наших дітей і онуків гарантується народодовладдям, тобто Радянською владою.

Закликаємо всіх, кому дороге майбутнє України, до громадянської згоди: до об'єднання зусиль для наведення порядку в нашому спільному домі.

Повторюємо, Батьківщина у нас у всіх одна — Україна, тому і жити, і працювати ми змушені спільно, незалежно від вірувань і переконань. У всіх нас мусить бути одне головне переконання.

Да згода в сімействі,
де мир і тишина,
щасливі там люди,
благення сторона.

РОЗСОШЕНСЬКА ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ СПУ.

Від редакції: Відозва друкується на прохання керівництва територіальної організації СПУ і в порядку дискусії.

Панове!

**Реклама у «Вістях»
—це Ваш шанс.**

Оплата мінімальна.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ: 7-30-01; 7-31-07;
9-12-04.

● Агрономи запевняють

Кукурудзу пошануємо належним чином

КУЛЬТУРА великих можливостей — кукуруза — по-величчю впроваджує господарства району в створенні надійної кормової бази та запасів зернофуражу. Дехто із керівників тих господарств так і каже:

— Не мислимо виробничої діяльності без кукурудзи.

Тому до вирощування цієї культури в поточному році піднімається увага. Про це свідчать всі короткі інтерв'ю з головними агрономами.

В. Х. ЯКОВЕНКО (досвідне господарство інституту свинарства):

— Господарство наше спеціалізоване.

В цьому вирощуємо племінних свиноматок і реалізуємо в Україні, країнах СНД та навіть за рубежем. Є племінна ферма і великої рогатої худоби. На практиці переконалися, що без кукурудзи нам нічого було б робити.

Завдяки цій культурі ми добиваємося і високих приростів живої ваги тварин, і багатих надій молока та виходу племінних телят. Навіть торішні стіхія (град вибило частину посівів) не здолала нас. Заготували потрібну кількість силосу, запасалися і дертю.

Однак вирішили ще посилити увагу до кукурудзи. З цією метою провели зміну агропідданні, збільшили кількість акцій з питань технології вирощування

що без кукурудзи в українській галузі ніяк не обійтись. Для діючого стада вона дає силос, для молодниць та спарив — комбікорм. Отож цією культурою засіємо 634 гектари, в тім числі 200 гектарів на зерно. Гадасмо, що з кожного гектара одержимо його по 60 центнерів. Такого рівня вже досягли на окремих площах.

Можна похвалитися, що гербициди від зернової кукурудзи з тором навпіл дістали. Залишається одне: дбайливо здійснити передпосівний обробіток плантацій і старанно вести хімікати. А ще — не допустимо псування рослин при обробці міждри.

Збиральна техніка майже готова. Є у нас дві приставки КМД-6 і три КСК-100. Також є падак бажання, виростити високий урожай.

● Подумаємо разом

Рідна мати моя...

ЦЕ ДОРОГЕ, просто мати-не слово об'єднує всіх нас, різних за віком, характером, уподобаннями й професіями, в одне міцне загальнолюдське братство. Воно, це слово, не знає меж і кордонів, бо кожному людині народила Мати.

У великих муках вона подарувала нам життя, відкрила для нас скербі і красу землі та неба, червоність ранкових і вечірніх зорюк, ніжне шелестіння листя й похощі трав, смак і запах молока та хліба, пісні, співзи, любов і надії — все, чим багате земне буття.

Глибоко вдячні за все це впродовж усього свого життя, ми щиро й сердечно славимо матір — творця роду, першооснову сім'ї, хранительку домашнього вогнища, першу й останню нашу опору в торі й болях.

Наші матері не знають віку. Юна чи вже зріла, мати все рідно залишається просто мамою, найближчою й найріднішою в світі людиною. І якби чудові, давнікі, повні ліризму вірші чи поеми не складали на честь Матері поети, їхні натхненні величальні оди змажються перед коротким кінним словом, вимовленим дитиною першим з усіх: мама.

Усі, дорослі й юні, в найскрутішіх звинини і в останні свої дні й години хви-

чуть матір. Хвилюють, якщо вона навіть делено або даяно пішла з життя. Бо одне лише думка й пам'ять про матір зменшує страждання й обіцяє надію. Якщо мати не допоможе, значить, більше ніхто і ніщо не може допомогти.

Наші матері, на жаль, не завжди будуть бадьорими й діяльними. Приходить час, і виявляється, що те, яка в сім'ї прокидалася ранище за всіх і до пізньої ночі нестомно снувала по домі, одного ранку залишилася рангом лежати в ліжку, байдуке дивлячись кудись мимо людей. Значить, у дім прийшла безсила старість з її недугами й зворобами. І наші матері, що так недавно здавалися нам вічними, самі тепер відчувають потребу в наших постійних турботах, пильній увазі, старанному догляді, як холься, у далекому дитинстві, відчували потребу в них усі ми з вами...

Будь-який борг обов'язково треба сплечувати — що давню істину знають усі. Але борг синієсиний чи дочірній, особливий. Може, в когось знайдеться приєднати дорікнути своїй матері за щось — на віку, кажуть, як на двогій злив, всяке могло бути. Тільки не спішіть пригадувати дріблячки обиди. Все забудьте, окрім головного: це ваша рідна мати. Ви їй зобов'язані своїм життям, вона вас виховувала, виростила, випестила, заряди вас недоспала ночей, не зна-

ла спокою й радості в дні ваших хвороб, нехадя чи зривів. Вона все зробила для вас, аби ви стали людиною.

За рідними винятками, мати — це Мати. Вона за своїм звичним вином за будь-які підозри і дріблячкові докори. А якщо вже й була вона в чомусь неправа — нехай її судить Бог, а не ви. Кровній дитині завжди, за будь-яких обставин на суді совісті годиться роль не прокурора, а захисника. Це завжди треба пам'ятати всім.

Давайте ж чесно спитавмо самі себе: чи все ми робимо, аби продовжити нашим стареньким не просто існування, а життя? Згадаймо, як ми часом дратівливо сприймаємо старечу забудуваність, нерозуміння, повільність, як ми сердимося на них через дрібниці, часом терпимо й повчимо. Жорстокість дитин стосовно матері не минає безслідно. Добро чи зло мають зворотний зазор, рано чи пізно він спрацює з незвичайною силою й точністю бумеранга — все повертається на кола свої...

А трапляється — хай навіть рідко! — що діти зовсім забувають матір: не ходять до неї, не пишуть, не допомагають. Такі діти перестають бути не просто синями чи дочками, вони перестають бути людьми.

Отже, якщо по людськи, то треба дуже високо цінувати наше спільне проживання з матір'ю, не скупитися на лагідне слово, яке розгадувало б зморшки на її рідному обличчі. Із усього, що відлучено людині в цьому житті, любов до матері — найважливіше.

Зараз, у час дикої економічної кри-

зи, найсуттєвішою вагою життєвих драм і трагедій випадає саме на плечі жінок і насамперед жінок матерів. Чи ж витримують наші матері? Вірю, що так, але якщо кожен підставить і своє плече.

Тож будімо дружньою сім'єю, в якій панує злагода, любов і велике багатство не втрачені Матері.

Олександр КУЗЬМЕНКО,
педагог-ветеран.

● Вийшли в поле хлібороби

Використовують погожу годину

Перші гектари підживлених багаторічній трави оброблені автоном розвози-сті дослідного господарства НВО «Еліта». Тут хлібороби добре розуміють: як-

що обробити посіви, використовуючи повний набір агротехнічних заходів, результати буде вагомий.

— Хлопці використовують кожен го-

гожу годину. — розповідає бригадир-хімік Анатолій Минайлович Мителюк, — ось і сьогодні в ранню групу вологий і трактором не заїдемо, тому вирішили не гаяти часу. Завантажують-ся мінеральними добривами.

До виїзду в поле готові трактористи Іван Григорович Логанов, Леонід Андрійович Черняк, Григорій Іванович Сорочковий, Мамед Даждівич Муралов.

Завантажує добрива Микола Іванович Штрахов. Пройде година-друга, вигляне сонце — і поле наповниться турботом трактористів, за кермом яких справляють хлібороби.

Арселій СЛАВУЦЬКИЙ.

На фото: тракторист авантажувача М. І. Штрахов; трактористи Л. А. Черняк, Г. І. Сорочковий, М. Д. Муралов; перехід початком роботи.

Фото автора.

Апаратна хроніка

На минулому тижні в державній адміністрації відбулася нарада керівників сільськогосподарських підприємств, голів сільських Рад народних депутатів, асистентів району, всієї, хто має відношення до агропромислового комплексу. На ній розглядалася питання підготовки до проведення весільних польових робіт, забезпечення паливно-мастильними матеріалами, наслідками укладання угод інтратизації сільськогосподарської продукції.

Відзначалося, що ні на одному позачинному господарстві району не ввійшли на стопроцентне державоземлення. Особливо несприятливий ситуація з овочами. Державний інспектор по заготівлях сільськогосподарської продукції Т. І. Фелоненко наголосила, що останній строк укладання угод — 10 квітня. Звідси і кредити, і поставки техніки.

Головний агроном районного управління сільськогосподарства та продовольства В. М. Грицин порушив питання виробництва кукурудзи в районі. Спиралася ситуація, коли господарства відмовляються забирати насіння першого класу в господарствах, які займаються їх вирощуванням. Найбільше його нагромадилося в Калашинках. Голова колективного сільськогосподарського підприємства В. І. Степанко цифрами довів переваги насіння, вирощеного в їхньому господарстві, перед тим, яке отримано з інших господарств. А саме у Калашинках воно має перший клас, а це — 98 процентів схожості. Це важливо по сьогоднішніх цінах. Однак за отримання квітень насіння ніхто не намілює фуражне зерно. Воно заборювало 600 тонн. Великі витрати робить колгосп торіш за наїбр-

вання та сушіння його. У торішніх цінах це понад 3,5 мільйона карбованців. В. І. Степанко підтримали головний агроном радгоспу-технікуму імені Мадарени Балюк та голова правління агрооб'єднання «Зоря» І. В. Кочерга.

На нараді виступили також головний інженер районного управління сільськогосподарства В. П. Максименко та селівний економіст О. М. Долженко. Загалом важливу майбутніх польових робіт і проблеми, що пов'язані з цим, окремостержував начальником управління Є. Ф. Ханецький.

— Без цих 7 тисяч гектарів кукурудзи, що ми запланували виростити, в нас не буде нічого. Підсумки розмови надійшли представників Президента України в районі В. Г. Воляк. На запитання присутніх відповів голова районної Ради народних депутатів Г. В. Маслаков.

Іван КУРЬШЕВ,
журналіст.

● Це наша історія Де взяти Абазу?

У сільському клубі села Абазіна зберігається історія цього села. Вона була написана до 150-річчя Абазіни, яке відзначалося у 1990 році.

Там, у цій книжечці, що багатий молдавський поміщик Абаза на одному з багетів у Подільні побачив і закохався у дочку місцевого поміщика Єлизавету і зрештою одружився з нею. Він так любив свою дружину, що на її честь за кілька років побудував чудовий палац з 32 кімнат, перку, школу, корчму і три крамниці, пошту, хауу для пова, іроби залізничну з Подільні і побудував станцію, а також виконав ставок і з'єднав його з річкою Ползуїр'я. Місточки між річками були прокладені до середини озера, де був острів, а на острові — танцювальний майданчик.

Зараз від того всього, що набувуван Абаза, майже нічого не лишилося. Є тільки стара нова хата, підвал під зруйнованим палацом і занедбане озеро, яке швидше вигадку тепер гинуть болото, ади місцеві мешканці зникають сміття, загинили тварини та ін.

І знов же можна... ні, не знауванися, а якнайкраще від того, як ми розпорядилися навіть тим, що одержали від поміщика у спадок.

Оце нещасне озеро розміщене майже перед очима сільської Ради, але до нього ні в кого руки не доходять. Ніне те озеро, як і річка, як усе довкола.

В Абазіні зараз багато чого не лишається. Де тільки взяти того Абазу, щоб усе нам поробив? А треба прискорити газифікацію села. Добре було б почистити ставок і знову з'єднати його з річкою. Треба добудувати школу і побудувати будинок культури (і назавжди розвинути власний палац?). Вірують були б шаснаї, якщо в селі вирости хоч маленька перка. Не гріх би обгородити кладовище та зайняти туди сторожа. Непогано було б переобрати голову споживачого товариства, якщо швидше не може залагодити культурного облугування та окультурити навіть доли спок господарство...

Пропозицій ще багато. От тільки Абази немиє. Наш голова сільради П. М. Деркач хороший господар у себе вдома, пасічник відмінний, але й для села мій би зробив найбільше більше, якщо горіть таким багатим. Немає грошей? А ресторан «Ползуїр'я» навий? Продати його з аукціону — ось і гроші...

Хоч би швидше вийшли в світ нові економічні відносини, щоб люди багатіли. Може, тоді вона будуть на добір заати і на прекращені вичини зарди неї. Бо, мабуть, швидшим можливостям не від енту ні любов, ні суцільність на-даний.

● Губителі природи

Вона горюють. А куди дивиться німіці?
Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

Вчора відзначили свій день народження

● На педагогічній ниві

І знову зустріч

ТВОРЧІ І ДРУЖНІ зв'язки склалися останнім часом між керівниками освітніх закладів Полтавського і Котелевського районів.

Звичайно, ні про яке, так би мовити, соціалістичне змагання з його казенністю і паперотворністю сьогодні не можна бути і мовчати, і котелевці єдині небажували до сучасного стану освіти, пошук нових форм і методів навчання і виховання школярів, взаємоблизу передовим педагогічним досвідом.

Так, наприкінці минулого року директори шкіл нашого району на чолі з завідувачкою відділом освіти Т. Т. Соцурою були гостями унітарного і педагогічного колективу Котелевської середньої школи № 1 імені С. А. Кокаля, де нагромаджено цікавий досвід з проблем диференційованого навчання школярів.

І ось нещодавно відбулася нова зустріч директорського корпусу двох районів сусідів. Її місцем проведення стала Тростянецька середня школа. Цього разу в центрі уваги доповіді, повідомлення, дискусії були питання, пов'язані з родинним вихованням дітей, а також взаємодія школи і сім'ї в навчально-виховному процесі. Зокрема, з увагою і зацікавленістю було виступлено розповідь делегата І-го з'їзду учителів України, директора Ніжинського осередку школи Н. Ш. Кіунник про зміст і напрями роботи з батьками учнів в очолюваній нано школі. Без сумніву, ця робота дійова, корисна і гідна наслідування. Досвідом організації і проведення нестандартних батьківських зборів, конференцій поділялася з присутніми директор Тростянецької середньої школи Ж. М. Левренюк. Як гостинна господиня Катерина Миколаївна запро-

ня допра 5-молочноварної ферми колективного сільськогосподарського підприємства «Дружба» Катерина Федорівна СИЖУК. Прозвіщення підтверджувало профілом шире вітання іменитими, шлють їй побажання щастя, здоров'я, благополуччя з сім'єю і весняного настрою.

сила учасників семінару ознайомилися з школою, з її навчальними кабінетами і майстернями, з роботою діточих у школі гуртка, якими, до речі, керують і батьки учнів.

У просторому приміщенні спортзалу перед численними гостями продемонстрували свою вичуху і майстерність члени гуртка карате-до, мабуть, єдиного в Полтавському районі (керівник П. В. Мос).

Є чим пошаритися і юним інспекторам руху з Тростянця, які неодноразово займали призові місця на відповідних районних і обласних змаганнях. А очолює гурток ЮІР справжній ентузіаст О. О. В'юнник, з яким також зустрілися і мали розмову директори шкіл.

Відалили учасники і виховні заходи, що проходилися того дня в школі. Багачим залпам'яталася виховна година в 11-у класі на вірно хваласючу тему «Афганістан болить в моїй душі» (класний керівник В. Л. Панасюк). Лунали зворушливі розповіді про героїв, вірші О. Сіваби, асінні лісні. Перед старшокласниками виступив живий свідок і учасник тих далеких афганських подій — вчитель трудового навчання цієї ж школи Сергій Миколайович Іваніно. Так, Афганістан болем відгукується в серцях тисяч і тисяч юлоків (звичайно ж і їх батьків), і на цей невщухаючий біль треба відповісти особливо чуйністю, увагою, турботою і розумінням.

Без перебільшення, подібні міжрайонні семінари приносять свою користь і впливають на результативність роботи педагогів. Адже хоч і мисимо ми, освітяни, в різних районах, але робимо одну законну державну справу — навчання і виховання підрастаючого покоління.

Віктор ЗАХАРЧЕНКО,
директор Мар'їнської осередкової школи.

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Якщо ви хочете прийняти когось з любов'ю чи іншою пам'ятною подією, скористайтеся послугами нашої газети. Ви перераховуєте 250 копійок на наш розрахунковий рахунок 000363001 у Центральному відділенні АК АПС «Україна», МФО 331445, надсилаєте нам текст вітання і квитанцію про оплату — і публікація поздоровлення гарантована. Зручно, вигідно.
НАЙНЮКЧИ РОЗЦІНКИ — У НАС!

Весняні студії.

Фото Аркадія СЛАВУЦЬКОГО.

● Історії слід

Де жили герої?

(Продовження. Початок у номерах за 20, 23, 27, 30 січня, 3, 6, 10, 13, 20, 24, 27 лютого, 10, 13, 17, 24, 27, 31 березня та 3 квітня н. р.).

Крушельський Михайло Олександрович, 1896 р. н., радий. Номер від рах. 26.03.1944 р. ЕР-4719. Погований у м. Велика Орловська область.

Крушельський Іван Євгенович, 1910 р. н., радий. Заступа 20.10.1943 р. Погований у с. Кр. Федорівка Ленінградської області Курортної області.

Круша Петро Петрович, 1905 р. н., радий. Заступа 21.11.1943 р. Погований у с. Іванівка Одеської області Курортної області.

Крушельський Іван Федотович, 1920 р. н., радий. Заступа 12.03.1944 р. Погований у с. Караві Болшаринської області. (Крим).

Крушельський Іван Климович, 1887 р. н., радий. Заступа 26.11.1943 р. Погований у с. Червола Камінь Курортної області.

Крушельський Іван Степанович, 1903 р. н., радий. Номер від рах. 17.04.1944 р. Погований у с. Паша Ленінградської області Курортної області.

Крушельський Афанасій Пантелейович, 1911 р. н. Заступа у грудні 1943 р.

Крушельський Федір Бодінович, 1892 р. н., радий. Пропає безвісти у липні 1943 р.

Крушельський Олександр, 1912 р. н., радий. Пропає безвісти у грудні 1943 р.

Кудасов Адам, 1922 р. н., радий. Номер від рах. 7.03.1943 р. н. 205 МСВ. Погований у с. Андрієвка Желановської області Курортної області.

Кудасов Іван Григорович, радий. Номер від рах. ЕР-3989 24.12.1941 р.

Кудасов Андрій Іванович, 1920 р. н., радий. Пропає безвісти 27.12.1943 р. н. в районі с. Ново-Василівка Курортної області Курортної області.

Кудасов Іван Григорович, 1912 р. н., радий. Заступа 30.07.1943 р. Погований у с. Гурівка Співгородської області Співгородської області.

Кудасов Миколай Трохимович, 1889 р. н., радий. Номер від рах. ЕР-2068 11.03.1941 р. Погований у м. Вороніж Ленінградської області.

Кудасов Олександр Харитонович, 1918 р. н., ст. лейтенант. Пропає безвісти 15.07.1943 р.

Кудасов Петро Васильович, 1912 р. н., червоноармієць. Заступа 2.01.1943 р. ЕР-3061. Погований на Асташівському фронті в листопаді.

Кулиш Іван Архипович, 1903 р. н., радий. Заступа 27.04.1944 р. Погований у с. Турівка Волинської області Миколаївської області.

Кулик Григорій Семенович, 1911 р. н., червоноармієць. Заступа у 1941 р. н. Ленінградської області.

Кулик Іван Васильович, 1924 р. н., червоноармієць. Пропає безвісти 21.08.1942 р.

Кулик (Кулик) Кулиш Михайлович, 1909 р. н., майор. Пропає безвісти у 1941 р.

Куликов Петро Григорович, 1911 р. н., червоноармієць. Пропає безвісти 15.06.1943 р. н. ст. Третьяков.

Кулиш Іван Григорович, 1908 р. н., червоноармієць. Номер від рах. ЕР-3989 29.08.1941 р. Погований у м. Красний Дук.

Кулиш Іван Михайлович, 1915 р. н., радий. Пропає безвісти у грудні 1943 р.

Куриленко Павло Михайлович, 1915 р. н., радий. Пропає безвісти в листопаді 1943 р.

Куриленко Петро Іванович, 1911 р. н., радий. Пропає безвісти у червні 1943 р.

Куриленко Василь Якович, 1907 р. н., радий. Заступа 10.05.1943 р. Погований у с. Мельничі. Ясний гурб. Румунія.

(Далі буде).

Шановні полтавці! Якщо вам щось відомо про цих героїв, напишіть нам на адресу: вул. Шевченка, 5, тел. 9-11-53.

Іван ТКАЧЕНКО,

редактор Книги Пам'яті по Полтавському району.

Виходом Кадимівської сільської Ради народних депутатів висловлює глибоке співчуття кожному будинок Катерині Семеновні Беліній з приводу тяжкої втрати — смерті батька
Семена Трохимовича.

Виходом Черкаської сільської Ради висловлює глибоке співчуття депутату сільської Ради Галіні Ледришній Мельничук з приводу тяжкої втрати — смерті матері
Олеги Павлівни.

Колектив працівників Тахтаульської середньої школи висловлює глибоке співчуття вчителю М. В. Лушину з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті батька
Володимира Миколайовича.

Поспішаємо повідомити

В 1 півтіся загонитор Полтавської РСС приймає сільськогосподарську продукцію у необхідній кількості по цінах єдині в живій вазі

за 1 кг	505 крб.
ВРХ в жній вазі	
за 1 кг	442 крб.
свинина	
за 1 кг	900 крб.
яловичина	
за 1 кг	700 крб.
мед за 1 кг	1500 крб.
олія за 1 кг	800 крб.
борошно н/т за 1 кг	200 крб.
пшениця за 1 кг	100 крб.
цукор за 1 кг	400 крб.
соняшникове насіння	
за 1 кг	110 крб.

«ВІСТІ»

Суспільно-політична газета. Виходить у середу і суботу. Друж висоний. Обсяг — один друкований аркуш. Індекс 61573. Свідчення про реєстрацію ПБ-141. Зам. № 446. Тираж 6378.
Редактор В. Г. ШАМАЛО.
ЗАСНОВНИК:
районна державна адміністрація, районна Рада народних депутатів і трудовий колектив редакції.

НАША АДРЕСА: 314011, м. Полтава, вул. Шевченка, 7. ТЕЛЕФОНИ: 7-30-01, 7-31-07, 9-12-04, 2-27-25. Наш р/р, 000363001 у Центральному відділенні АК АПС «Україна», МФО 331445.

Автори надрукованих матеріалів несуть згідно Дружарни відповідальність за достовірність і точність наведених фактів. Дискусія з читачами лише на сторінках газети.